

ger i forhold til piger både herhjemme og også i forhold til det samarbejde, vi kan have med andre lande, og i forhold til konkrete projekter dér, bør have Folketingets og også regeringens bevilgning – og ikke kun det, også vores støtte.

Vi finder altså fra Kristeligt Folkepartis side, at det er værd at vente på ministerens lovforslag, inden vi tager endelig stilling, specielt til det socialdemokratiske beslutningsforslag.

Jeg kan meddele, at vi ikke under nogen omstændigheder kan støtte Dansk Folkepartis lovforslag, fordi vi faktisk mener, at flytter man bestemmelserne fra straffeloven til en særlov, så har man faktisk sendt et forkert signal og i virkeligheden også det stik modsatte signal af det, som jeg har forstået var Dansk Folkepartis ønske, når man tager de argumenter i betragtning, som ministeren brugte indledningsvis i sin tale for at afvise Dansk Folkepartis lovforslag.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne til L 94, fru Pia Kristensen.

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil gerne takke for debatten og de synspunkter, der er kommet frem.

Lovforslaget er jo en delvis uændret genfremsettelse af lovforslag L 65 fra folketingsåret 1996-97. Temaet er det samme, mens bemærkningerne og strafferammerne og ikrafttrædelsesbestemmelsen er ændret.

Forslaget blev dengang forkastet, idet bl.a. Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre, Enhedslisten og andre stemte imod forslaget.

Hvis det lovforslag, Dansk Folkeparti dengang var med til at fremsætte, var blevet vedtaget, ville hundredvis, måske tusindvis af piger være blevet forskånet for de grusomme smerter og mishandlinger, de har været udsat for.

I Dansk Folkeparti mener vi helt klart, at der er nogle politikere i dette land, der har påtaget sig et ufatteligt stort moralsk ansvar ved stiltiende at acceptere, at små piger og unge kvinder har måttet gennemgå så store lidelser.

Samtidig er der mange, der er og har været meget tæt på ofrene eller forbryderne, som undlod at reagere, personer, som kunne have forhindret forbrydelserne, men tav. Spørgsmålet er så, om de skal gå fri for ansvar, men det er en anden sag, og det er ikke sikkert, at det sidste ord er sagt i denne sag.

Selv om somaliske piger er omgivet af socialarbejdere på alle sider, fra de kommer til verden

– jeg tænker på jordemødre, sundhedsplejersker, pædagoger, lærere, socialrådgivere eller skolelærere – så har de ikke været i stand til at forhindre, at mange børn bliver omskåret. Selv om disse fagfolk har skærpet indberetningspligt og de sociale myndigheder pligt til at melde sagen til politiet, sker det ikke. Alle parter lukker øjnene og undlader at gribe ind. Derfor er vi nødt til at gøre noget effektivt for at stoppe denne barske mishandling.

Da vi må konstatere, at det, vi har gjort hidtil, ikke har været tilstrækkeligt, må vi ganske enkelt lægge de fine fornemmelser på hylden og gøre alt, hvad der står i vores magt, for at få standset disse uhyrligheder.

Vi må statuere et eksempel over for de personer, der overtræder loven, så der ikke er skygge af tvivl om, at omskæringer af pigeboern er side-stillet med andre typer af grov børnemishandling og fører til en alvorlig straf.

Kl. 14.05

Vi må som politikere udvise vovemod, vi må kassere den misforståede følelse af, at det er forkert at blande sig i folks religiøse forhold, og så skal vi egentlig blæse på, om vi bliver udråbt som intolerante eller racister.

Vi må helt klart markere, at ingen uanset religion må føle sig hævet over dansk lov, og at vi som samfund står ved de grundværdier, der danner basis for vores lovgivning og dermed den danske retsstat.

Vi må helt klart markere, at vi ikke vil acceptere, at små muslimske piger udsættes for disse forfærdelige indgreb. Skikken hører ikke hjemme i Danmark eller for den sags skyld noget andet sted i denne verden.

Dansk Folkeparti ønsker at få præciseret og skærpet forbuddet mod omskærning af pigeboern så hurtigt som muligt, og det er baggrunden for, at vi har fremsat det lovforslag, som vi behandler i dag. Vi mener, at der er tale om en hastesag, for hver eneste dag, vi tøver, udsættes nye piger for disse lemlæstelser, og det er en uholdbar situation.

Vi havde selvfølgelig håbet, at der havde været flertal for vores lovforslag, for havde der været det, kunne loven have trådt i kraft i løbet af ganske kort tid.

Jeg synes, det har været en positiv debat. Positiv forstået på den måde, at det er klart og tydeligt, at alle partier er interesserede i, at der skal gøres noget ved problemet. Det er en god begyndelse. Vandene skiller så, når vi snakker særlov eller ej, men det har været en god og en